

ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು, ಧೂಪಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿಟ್ಟೆ. ಮಂಗಳಾರತಿ ವಾದವ ವೇಣಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದಪ್ಪು ಜನ ಸೇರಿದರು. ದೇವರಿಗೆ ಆರತಿ ಎತ್ತಿದ ಮೇಲೆ ಹೊರ ಬಂದು ಅವಳಿಗೂ ಆರತಿ ಮಾಡಿದ. ಅವಳು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಪುಳಿತಿದ್ದಳು. ಅವನು ದೇವರ ಹೋಸೆಯಿಂದ ಬಂದಪ್ಪು ಮಣಿನ ದೀಪಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ತಂದು ರಂಗೋಲಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಸಮಾನ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು. ದೀಪಗಳ ಸುತ್ತ ಕೆಂಪು ನಿಂಬೆ ಹೋಳಿಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ವರಗೆಲ್ಲ ಸರಿದು ಆ ಹೋಸೆಯ ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು ಹೇಳಿದ. ನಾನು, ಗೀತಾ, ಇನ್ನೊಂದಿಬ್ಬಿರು ಹೆಗಸರು ಬಂದು ಬದಿಗೆ ಸರಿದು ನಿಂತವು. ದೊಡ್ಡ ಕುಂಕುಮದವನು ಜೋಸೆಯ ಲೈಟ್ ಆರಿಸಿದ.

ದೇವರ ಹೋಸೆಯ ದೀಪ ಮತ್ತು ರಂಗೋಲಿಯ ಸುತ್ತಲಿನ ದೀಪಗಳ ಬೆಳಕು ಕಣ್ಣಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದರದು ನಿಮಿಷಗಳೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಅಷ್ಟು ಜನರಿಧ್ಯ ಆ ಚೆಕ್ಕ ಹೋಸೆಯಲ್ಲಿ ಸೇಕೆಯಾದಂತಾಗಿ ಗೀತಾ ಸೀರೆಯ ಸರಿನಿಂದ ಮತ್ತು ನಾನು ಹೊಡಿದ್ದ ವೇಲನಿಂದ ಗಾಳಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲೊದಗಿದೆವು. ಅವ್ವರಲ್ಲಿ ದೇವಿ ತಲೆಯನ್ನು ದುಂಡಿಗೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ, ಸ್ಥಾಗಿ ಹೊಂಕಾರಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಫ್ರಾನ್ಸೆ ಕಣ್ಣಬಿಟ್ಟವಳೇ ಯಾರೋ ತ್ಯಾದರೆನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಬಂದು ದೀಪಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದ ರಂಗೋಲಿಯ ಮಥ್ಯ ಪುಳಿತಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಭಯವಾದಂತಾಗಿ ಗೀತಾಳಿಗೆ ಇನ್ನೊಷ್ಟು ಅಂತಿಕೊಂಡು ನಿಂತೆ. ಒಮ್ಮೆಗೆ ಆ ದೇವಿ ಜೋರಾಗಿ, ‘ಹಂ ಚಾಮಂಡಮ್ಮಾನಾನು, ಲೆಕ್ಕಿಲ್ಲೇ ಹೋಯತ್ತಾ ನಿಮ್ಮ. ಇವತ್ತು ಬಂಡ್ರು ನನ್ನ ದಶನನಕ್ಕೆ’ ಎಂದು ಜೋಸೆಯ ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಯಲ್ಲೂ ನಿಂತಿದ್ದವರತ್ತ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಣ್ಣಬಿಟ್ಟಳು. ಆ ದೀಪಗಳ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಗಾಥವಾಗಿ ಕಾಡಿಗೆ ಬಳಿದ ಆ ಕಣ್ಣಗಳು ಕೆಂಪಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಾ ನಿಜಕ್ಕೂ ಭಯಂಕರವೇನಿತಿ. ಇನ್ನೊಷ್ಟು ಮತ್ತುಮ್ಮೆ ಜೋರಾಗಿ ಪದಗಳು ಅಧ್ರವಾಗದಂತೆ ಅರಚಿದ ಕೂಗು ಪುಟ್ಟ ಹೋಸೆಯ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿತವರಿಗೆ ಎದೆ ರುಳಿಸಿತು. ಅದೇ ಶಬ್ದ ಬಂದ್ರುತ್ತ ಸೇಕೆಂಡುಗಳ ಕಾಲ ಕಿರಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಂಯೋಗುಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ಕಿರುಚಾಟಕ್ಕ ಬೆಚ್ಚಿದ ಗೀತಾ ನಡುಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ಏರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ನನ್ನ ತೋಳನ್ನು

ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದಳು. ದೇವಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಮುಖಿದ ಮೇಲೂ ಕೂದಲು ಆವರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಧೂಪದ ಹೋಗೆ, ಗಾಳಿಯಾದದ ಕೋಣ, ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣವೇ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳು, ಅವಳ ತಾರಕ ಹೊಂಕಾರಗಳು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಅರಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಣ್ಣಗಳು, ಅವಳ ಸುತ್ತ ಇದ್ದ ಕೆಂಪು ನಿಂಬೆ ಹೋಳಿಗಳು ನನ್ನದೆಯಲ್ಲೂ ನಡುಕ ತರಿಸಿದವು. ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಬೆವರು ತಣಿಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ಹೊಂಕಾರಗಳು ಮತ್ತುಮ್ಮೆ ತಾರಕಕ್ಕೇರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದೊಡ್ಡ ಕುಂಕುಮದವನು, ‘ದೇವಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಇಟ್ಟಿನಿಮ್ಮೆ ಪ್ರತ್ಯೇ ಕೇಳಬಹುದು’ ಎಂದ.

ನಾಗೆ ತಡವಾಗಬಹುದೆಂದು ಗೀತಾ ತುಸುವೇ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಪರು ತೇಗೆದು ನೂರಿರ ಬಂದು ನೋಟು ತೇಗೆದು, ತಾನೇ ವೋದಲು ಪ್ರತ್ಯೇ ಕೇಳಲು ಮುಂದೆ ಹೋದಳು. ಅವಳಿಗಿಂತ ವೋದಲು ಮತ್ತೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಮಥ್ಯ ವಯಿಸಿನ ಗಂಡಸೊಬ್ಬ ದೇವಿಯ ಬಳಿ ಇದ್ದ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನೂರಿರ ನೋಟು ಇಡುತ್ತಿದ್ದ ತೆ ದೇವಿಯ ಆರ್ಭಂಟ ಹಚ್ಚಾಯಿತು. ದೊಡ್ಡ ಕುಂಕುಮದವನು ‘ವ್ರಿಂದಿ ನಿವು, ಏನಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ ನಮ್ಮ ಚಾಮಂಡಮ್ಮಾನ್ಯ. ಇನ್ನಾರಾದರೂ ಇಡಬಾರದಾ? ದೇವರ ಮುಂದೆ ಜಪುಣತನ ಮಾಡ್ರೀರಾ?’ ಎಂದು ಜೋರು ಮಾಡಿದ. ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದವನು ಜೆಬಿನಿಂದ ಏನೂರಿರ ನೋಟು ತೇಗೆದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ. ಗೀತಾ ಪರು ತಡಕಾಡಿದಳು, ಬಣೂರಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೋಕ್ಷನಿಂದ ತಿವಿದಳು. ನನ್ನ ಪರ್ಸಿನಿಂದ ಏನೂರಿರ ನೋಟು ತೇಗೆದು ಕೊಟ್ಟೆ. ದೇವಿ ದುಡಿಟ್ಟಪನನ್ನೇ ದುರುಗುಟ್ಟಕೊಂಡ ನೋಡುತ್ತಾ, ಹೇಳು, ಏನು ತಪ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದು, ಹೂಂ ಹೇಳು’ ಎಂದು ಅರಚಿದಳು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೆಡಿ ಬಂದು ಹಚ್ಚಿ ಹಿಂದೆ ಸರಿದ. ಧಾಟನೆ ಕುಳಿತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದ ಎಷ್ಟು ದೇವಿ ಅವನ ಕೂದಲು ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟಳು. ಅವನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾದ ಭಯವನ್ನು ಆ ಕಡಿಮೆ ಬೆಳಕಲ್ಲೂ ನಾನು ಕಂಡೆ. ‘ಹೇಳು, ಹೇಳು’ ಎಂದು ದೇವಿ ಕೂಗುತ್ತೇ ಇದ್ದಳು. ಅವ್ವರಲ್ಲಿ ಗೀತಾ ಬೆವರುತ್ತಿದ್ದ ಕೈಯಿಂದ ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಬಿರಬಿರನೆ ಆ ಜೋಸೆಯಾಚೆ, ಮನೆಯಾಚೆ, ಗೇಟಿನಾಚೆ ನಡೆಬಿಟ್ಟಳು. ●